

Всѣко нѣщо има время-то си.

Всѣко нѣщо да бѣди съ мѣрка.

Който трапъ за другиго ископава, той
себе си вѣтрѣ закопава.

По добрѣ свѣхъ хлѣбъ съ миръ, а не
много истиа съ съ скорбъ.

IV.

Ѹмни ѡтвѣти.

1. Попытаха Ѳалиса: що ѣ мѣчно; а
той ѡтвѣща: да познай человекъ
себе си. Пакъ го попытаха, а ми що ѣ
лѣсно; и той рече: да оучимъ другаго.

2. Димонакъ, като го попытаха: кога
начѣна да разбира филозофиа-та; рече: кога
начѣнахъ да познавамъ мене си.

3. Арестиппа попытаха: що трѣба да
оучать момчета-та; а той ѡтвѣща: што
ше имъ трѣба кога порастатъ.

4. Впиктиа попытаха: кой ѣ богаты;
пакъ той рече: който ѣ благодаренъ на коль-
кото има.